

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenstemandspension.

(Lovforslag nr. L 202. Fremsat 21/3 79. Første behandling 23/3 79. Betænkning 24/3 79. Anden behandling 26/3 79. Tillægsbetænkning 26/3 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 106 stemmer mod 31; 36 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen [af Chr. Christensen (KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 168. Fremsat 6/2 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):**

Da folkeskoleloven blev vedtaget i sommeren 1975 med ikrafttræden fra 1. august 1976, fremtrådte den som bekendt som et resultat af et samarbejde mellem fem af tingets partier, nemlig socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre, kristeligt folkeparti og socialistisk folkeparti. Som følge heraf er folkeskoleloven udtryk for en række kompromiser, hvor hvert af de partier, der stod bag ved

lovens vedtagelse, på den ene side har fået indflydelse på lovens udformning, men på den anden side også har måttet acceptere et og andet, som man kunne have ønsket sig løst anderledes.

Når man tager den store offentlige interesse for folkeskolespørgsmål i betragtning og også ser på den til tider meget heftige offentlige debat, som denne interesse har medført, må man vel nok sige, at det er lykkedes for forligspartierne at leve med denne problemstilling.

Medvirkende hertil har nok også været, at der trods alt har været en betydelig grad af enighed om mange spørgsmål, og at man, hvor denne ikke har været til stede, ikke som deltager i skolelovsforliget har været afskåret fra at tilkendegive sin principielle holdning til skolespørgsmål.

Også efter folkeskolelovens vedtagelse er samarbejdet mellem de fem partier fortsat gennem drøftelser om lovens virkninger og drøftelser om mulige justeringer af loven. Således stod alle fem partier bag den ændring af loven i foråret 1977, der førte til en udvidelse af timetalsrammerne på de ældste klassetrin med henblik på, at den enkelte elev ikke skulle være forhindret i at tilslutte sig et allerede oprettet hold inden for den frivillige undervisning, selv om elevens ugentlige timetal derved ville komme til at overstige 30. På samme måde står de fem partier bag det forslag om ændring af fagrækken, der nu er til behandling i tinget.

Det af kristeligt folkeparti fremsatte forslag berører imidlertid noget særdeles principielt inden for det indgåede forlig, og selv om det naturligvis må være overladt til hvert enkelt af forligspartierne at afgøre, om forliget er sprængt i den forstand, at det ikke længere skulle omfatte alle de partier, der i 1975 bragte den ny folkeskolelov til verden, så er jeg ikke i tvivl om, at dette ville blive tilfældet, hvis det foreliggende lovforslag skulle blive vedtaget.

Baggrunden herfor er dels folkeskolelovens tilblivelseshistorie, dels de konsekvenser, som en vedtagelse af lovforslaget efter min mening ville få for prøvernes udformning og afvikling og for elevernes valg af kurser.

Det er rigtigt, at den delte undervisningsstruktur og de fælles prøver efter 9. klassetrin det første år har medført visse vanskelighe-